

Előfizetési árak:

Évi előfizetés . . .	6 frt — kr.
Félévi	3 „ — „
Havonta	1 „ 50 „
Helyi előfizetés . . .	— „ 50 „
Egyes szám ára . . .	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)

Itt az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Mégjelölök hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Weininger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (15-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (10-utca) papír- és könyvkereskedéseiben.

A honvédek emlékszobra és a Hentzi szobra.

(H.) Erről a két szoborról beszél most az ország s arról a tervről, amit e két szobor belevonásával kisütött Szapáry gr., a magyar miniszterelnök.

Budán az ott elesett honvédek emlékére szobrot emelnek az életben maradt szabadságharcosok. Ezt a szobrot november másodikán fogják leleplezni.

Van Budán, a szent György téren egy ércemlék, melyet az osztrák katouai kegyelet emelt „Hentzi tábornoknak, Allnoch ezredesnek s 418 vitéznek, kik vele együtt hősi halált haltak a császárárt és a vaterland ért.” Így szól legalább az ércszobor egyik oldalán a német irás.

Most, hogy azt a másik szobrot, a honvédekét, a honvédek leleplezik, azt eszelte ki Szapáry, hogy a honvédszobrot megkoszorúztatja a közös hadsereggel, s ennek a révén viszont az ott egybegyűlt honvédekéket átsétáltatja a Hentzi-szoborhoz s azt meg a honvédekkel koszorúztatja meg, öröme és kibékülésére a polgári és katonai elemeknek.

A szándék nem helyteleníthető; mert hiszen a nemzetnek régi vágya az, hogy vége legyen a torzsalkodásnak polgár és katona között, bár e jámbor óhaját a nemzetnek minduntalan visszautasítja egy-egy katonai brutalitás, egy-egy jogsértés, egy-egy tapintatlan nyilatkozat vagy cselekedet. Ez az óhaját megegyezik azzal a szándékkal, mely Szapáryt is lelkesíti.

Hanem a mód, az alkalom a lehető legügyletebbül van megválasztva. Telje-

sen rávall Szapáryra, aki a politikai baklövésnek oly szerencsés kezű puskása, aki úgy látszik kifogyhatatlan tárházával dicsekszik a tapintatlanságoknak, melyekkel mindig a nemzet nyugalma sikerül földűlnia.

A Hentzi szobrára épp úgy, mint a szobor által dicsőített osztrák generálisra gyűlölettel gondol a magyar nemzet. Miért? Mert apáink úgy tanították — és senki ebben meg nem csáfolta őket — hogy Hentzi a legnagyobb gyűlölettel küzdött Magyarország ellen, ennek eltiprásáért s az osztrák birodalomba leendő bekebelezéseért; hogy Hentzi dühében és gyűlöletétől tüzelve Pestet minden ok nélkül bombáztatta, szétrombolni, a föld színéről elsöpörni akarván nemcsak az ország fővárosát, hanem a magyar nemzet egyik büszkeségét, a világ bámulatára méltó kolosszális összekötő kapcsát a fővárosi két Duna-partnak.

Évtizedek nem simították szét a harag redőit a hazafiak homlokáról, s most minden átmenet nélkül akarja Szapáry megkoszorúztatni a magyar nemzet által ennek a rossz emlékü osztrák „hős”-nek az emléket. Évről-évre fölelevenítik azt a követelést, hogy a Hentzi-szobrot távolítsák el, — és soha sem egy kormányvezérnek, sem egyetlen mameluk-ujszágnak nem jutott eszébe, hogy helyre igazítsa a Hentzi-szoborról táplált állítólagos balvéleményt, s nem jelentette ki, hogy az a szt.-György-téri szobor nem egyedül a Hentzi szobra, hanem az ott elesett katonák emlékszövege. Most egyszerre nem a Hentzié az a szobor, csak most egyszerre támad föl emléke

azoknak a névtelen osztrák vitézeknek, kik ott Hentzivel együtt elesetek, s most egyszerre bökkentik ki azt a remek ötletet, hogy a honvédszobrot megkoszorúzó közös hadseregnek adják meg a honvédek azt a lovagias viszonzást, hogy koszorúzzák meg — nem a Hentzi szobrot — hanem a Budavár védelmében elesett osztrák vitézek emlékszövege.

Ezt így hajánál fogva előrángatni, ily erőszakosan, minden puhatolozás nélkül, csak Szapáry teheti, az ő körütekintő taktikájával.

Nem számítjuk magunkat a túlzók közé; szívesen hozzájárulunk minden olyan tényhez, mely a király és a nemzet közt létrejött kibékülést megszilárdítja, a polgári és katonai elem közt a differenciákat kiegyenlíti, a surlódásokat elsimitja; de ehhez közvetítő eszközül nem a Hentzi-szobrot tartjuk a legalkalmasabbnak.

A ilyen kibékülési jeleneteknek őszintéknek és egyhanguaknak kell lenniök. Mily helyt az ilyen ünnepbe disszonancia vegyül: megbukott az ünnep, bántó egyik félre épp úgy, mint a másikra. Mi sokkal őszintébben, igazabban óhajtuk az uralkodó és a nemzet közt létrejött kibékülést ismét és ismét megpecsételni, semhogy a szép viszonyt bármi esetlenséggel megzavartatni, kockára tenni engedhetnők. Egy kudarczal végződő békülési ünnep mindazt leronthatná, amit eddig építettünk. A Hentzi-szobor megkoszorúzása pedig kudarczal végződik, ha ugyan el nem hagyják az egészet.

Győzték volna meg a nemzetet évtizedekkel ezelőtt arról, hogy az a szt.-György-

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Boltosleány.

Az anyja boltos . . . ő pediglen
Egy régi angyal . . . oh be szép . . .
Miatta még a földön itt lenni
Sok elvesziti ép esztét . . .
Arczán az ifjuság varázsa,
Szemében égető sugár,
Mely annyi szív sírját megásta
És lánggra annyit gyujta már . . .

Gyermekkorában hódított már,
S bolondja most a félvilág,
A bolt előtt egész nap ott jár
Önkéntes, tiszt, tanár, diák . . .
A dolgot abbahagyva jött el
— Hogy lássa őt csak — mindenik,
És most mohó tekintetökkel
Szegény leányt majd elnyelik . . .

De ő a boltajtóban áll és
Kezébe hajtja szép fejét,
S szemére tartott kézen át néz
Pajkos mosolylyal szerteszt . . .
És néha — óh szív olvad attól —
Miként a gerle fölkapz,

Jut mindeniknek a kaczajból,
— Hej, nekem is jut egy adag! . . .

Mert ime én is ott vagyok már
A hódoló csapat között,
A mely napota estig ott jár,
S nyugalma is elköltözött . . .
Pedig kigúnyolám e serget
És gondolám: rabszolgánép! . . .
S most nem tudom: mi üz, mi kerget,
Mióta én is az levék . . .

Oh mért is hogy be kelle nézmem
Csábos szemébe egykoron . . .
Képét szívemből — érzem, érzem, —
Többé elűzni nem tudom . . .
S hiába kérek szép szemétől
Fájó szívemre balzsamot . . .
Ez égre szem hiába néz föl . . .
Kegyelme nincs . . . csak gúny van ott! . . .

Az anyja boltos . . . ő pediglen
Egy égi angyal . . . oh be szép . . .
Miatta még a földön itt lenni
Sok elvesziti ép esztét . . .
Arczán a mennynek összes üdve,
Szemében ésbontó sugár,
Melytől szívem már általutve,
S nyugalma messze üzve már! . . .

Zoltán Vilmos.

Az első csokor.

Az első és az utolsó, melyet soha, évek hosszú során átkalandozott farsangokon kereszttől nem követett több, — újabb imádóktól.

És az egykor szép csokornak gyatra foszlánya: egy elárgult száraz rózsabimbó, egy költemény kötetbe van zárva — várva az örök feledés óráját, a megváltást.

S a lovag nem jó, a kis lányka rózsapiros orcáit az ősz sivar jele, a ránczok, beesett arczal éktelenetik.

Hova tűnt boldog idők? midőn Sabina, a kis tündérke, büszkén utasította vissza elkeseredett lovagját.

Az első bálba készítette az aranyos Sabint a mamája. Mindent elkövetett, hogy első megjelenése föltűnést keltsen.

A fiatalság kisebb vidéki helyeken igen előzékeny; mindent megenged az ily világba lépő kis fruskáknak; szívesen tartja ki mellette bókokkal és udvarias elnézésekkel az első estét s a kis Sabinka kimondhatatlan boldog, — kedvet kap a nyilvános élethez.

téri szobor nem Hentzit, a magyarság ellen gyűlölettel viseltető osztrák generálist illeti, hanem a maguk urát becsülettel és önföladozással szolgáló katonáké, akik a harcban elesve legyőzettek, — akkor azt mondtuk volna: a győző katona az elesett ellenséges katona iránt kegyelettel viseltetik, fölszedi holttestét, eltemeti katonás diszszel.

De erről nem győzték meg a nemzetet soha, mert nem is tudtak rá meggyőző argumentumot.

S arról sem győzték meg a nemzetet soha, hogy ők is hasonló kegyelettel adóznak a mi elesetteink iránt. Mert lám az aradi vértanúk emlékének fölavatásától nemcsak a hadsereget tartották távol — úgy szólva: szoros zár alatt, hanem maga a magyar kormány is tüntetőleg távol maradt az ünnepélytől.

Ez nem igazi kibékülésre mutat; ez azt mutatja, hogy az aradi tizenháromnak nem bocsátottak meg még ma sem, azok szellemével nem békültek még ki ma sem; de tőlünk azt kívánják, hogy mi Hentzi emlékével, szellemével szemben tegyük le a béke olajágát.

A nemzetnek kibékülni valója csak fejedelmével szemben volt, mikor a kibékülés tényleg megtörtént. Nem emlegettek akkor semmi más kibékülési pontozatokat. És a nemzet kibékült fejedelmével, ehhez a kibéküléshez semmi köze Hentzinek, az ő emlékének, hát ne is vonják ezt bele.

Szapáry megtette. Legyen övé a dicsőség érette.

Annyi bizonyos, hogy ezzel a tettel Szapáry azt is nyilvánvalóvá tette, hogy minden komolykodása mellett is ő a világ legnaivabb embere, aki nem latolgatva se pro se kontra, kedves fölületességgel gondolja ki a maga ötleteit — neki csak ötletei vannak — s amit az ő sajátos szemüvegén tetszetősnek lát, amivel ő az udvarnál kedveskedhetik, azt ő minden lelkifurdalás nélkül kezdeményezi, eszébe se jutván az, hogy azzal mélyen megaláz egy önértékes, múltjára kényes nemzetet.

És ez az ember első tanácsadója a koronának. Olyan tanácsadója, hogy maga a király igyekezett őt lebeszélni erről a veszedelmes tervéről. Mi szüksége van hát

a koronának ilyen tanácsadóra, mikor ez maga épp onnan kapja a legokosabb tanácsokat?

A selyem-ipar 1891-ben.

Bezerédj Pál országos selyemtenyésztési főügyelő terjedelmes jelentésben számol be Magyarország selyem-iparának 1891. évi állapotáról. A jelentés érdekesebb részeit a következőkben adjuk.

A kimutatás azon rovata, mely selyemtenyésztéssel foglalkozó községek és puszták számát mutatja, valamint azon rovata, mely a selyemtermelő családok számát tünteti föl, örvendetes előmenetelről tanuskodik, amennyiben a községek és puszták száma 1891-ben az előző évhez képest 1942-ről 2268-ra, tehát 326-al, — a termelő családok száma pedig 66525-ről 72118-ra, tehát 5593-al emelkedett.

Természetes, hogy ez emelkedés arányában növekedett a termelt selyem-gubó mennyisége is; míg ugyanis az 1890-iki termelés 1.043,096 kiló gubót tett, — addig 1891-ben 1.108,446 kiló, — tehát 65,350 kilóval több selyemgubó termeltetett.

A termelt selyemgubó beváltási ára fejében 1890-ben 1.016,206 frt, — 1891-ben ellenben 1.082,078 frt, — tehát 65,872 frittal több fizettetett ki.

Ezen összeg jelentősége — mint tudva van — főleg abban rejlik, hogy népünk szegényebb részének épp akkor, midőn legjobban van megszorulva, t. i. tavaszkor, közvetlen az aratás előtt keresetet nyújt, melynek elnyeréséhez minden tökebefektetés nélkül fölhasználhatja családja gyengébb tagjainak (nők, aggok és gyermekek) munkarejét, melyet egyébként alig érvényesíthetett volna.

Ami selyemgubó termésünk földoldozását illeti, népünknek a selyemtenyésztés által nyújtott keresetét nem kevéssé növeli a gubók előállítására szükséges petekészítés és a selyemgubók legombolyítása.

A kereset, mely ezen műveletek után kifizettetett, 1890-ben 1.395,404 frt, — 1891-ben 1.448,720 frt, tehát 59,316 frittal több volt.

Tekintve pedig azon összeget, mely a selyemtermeléssel és a termelt selyemgubók földolgozásával foglalkozóknak az intézet fönnállása óta kifizettetett, ez az 1891. év végéig 6.800,010 frtot tesz ki és tulajdonképp csak azon 4-5 vármegyére esik, melyek a selyemtenyésztés jelentékenyebb mérvű üzésére elégséges eperfaállománnyal rendelkeznek.

Ha meggondoljuk, hogy az országnak legalább négyötödrésze igenis alkalmas lenne a selyemtermelésre, ha elégséges eperfa fölött rendelkeznének, e körülmény eléggé világosan mutatja az eperfaenyésztés fölkarolásának fontosságát.

A selyemtenyésztés legnagyobb arányok-

Hosszu idők multak el azóta; régen volt az, de igaz.

Azóta az ifju eltűnt a városból. Hova? ki sem tudja. Tán meg is halt, vagy boldogan él családjának, felesége szeretete és gondoskodása közepett. S ilyenkor föléigázott fantáziája fájdalommal vegyest dűhbel könyvet csal ki szeméből, mialatt szíve a multak emlékeinek fölidé-vel hevesen földobog.

Azóta meghalt az anyja, ki első báljára készítette elő. Ah! azóta már hány kis lánynak varrt szorgos keze bálruhákat! Hány gömbölyded karesu nőcske vállaira szabott menyasszonyi ruhát! hány boldog nőcske aludta át a házasság élet — boldog éjjelét az ő keze varrta habos párnákon! . . .

Az ilyféle gondolatok egész serge rohanja meg, amint arra gondol, hogy azóta hány rózsáját hullatta ő el ifjuságának! . . .

És mindent, mindent, mi csak keserűséget okozhat, előidéz az az egykor szép csokor gyatra maradványa, az az elsárgult rózsabimbó.

C s o k a G y ő z ő .

ban Bács-bodrogh-, Temes-, Torontál, Krassó-Szörény-, Tolna- és Baranya vármegyékben fejlődött.

Az egész országban ezen vármegyék birnak a legnagyobb eperfaállománnyal, mi főleg annak köszönhető, hogy ezen vármegyék az eperfaenyésztés érdekében szükséges intézkedéseket megtették, amennyiben községi faiskolai szabályrendeletet alkottak és a járási faiskola-főügyelők intézményt életbe léptették.

A szegzárdi selymperpetekészítő és göresővezető állomás örvendetes haladást tanúsít, amennyiben 1890-ben 514 munkás által 3.739,620 pillepár, 1891-ben 580 munkás által 4.063,817 pillepár, tehát 324.197-el több pillepár véteztett göresővezési vizsgálat alá Pasteur rendszer szerint. A vizsgálatot kizárólag magyar munkások teljesítik, és ezen gyár működését már külföldön is kezdik ismerni és méltányolni, amennyiben egy elsőrendű lyoni ház tenyésztés végett 25 kiló petét kért magának küldetni; és így elértük azt, hogy már az idén Franciaországban, mintegy ezer család a Szegzárdon készült pete után fog selyemgubót termelni.

Tekintettel ezen munka különös sajátosságaira és nehézségeire, — ez mindenesetre örvendetes jelenség, amennyiben a magyar nőknek ezen fölötté kényes munka iránti hajlandóságát és ügyességét igazolja.

Ami pedig a fonodáinkban készült selymet illeti, igaz, hogy 1891-ben az előző évhez képest kevesebb selymet fontak, mert a fonásra kedvezőtlen időjárás miatt azt kellő időben megkezdeni nem lehetett, de másrészt jelenthetem, hogy selymünk minőség tekintetében — amennyiben ez a fonástól függ — határozottan nyert. Erre nézve érdekes egy külföldi szakember véleménye selyemiparunkról.

Az Armandy Léon és társa elsőrendű lyoni háznak mely már 12 év óta vásárolja terményeinket, a belfeljárja és vezetője Stockhammer Lajos a mult őszszel ollátogatott Magyarországra oly czélból, hogy selyemiparunk állásáról és jövődől kilátásairól személyesen győződjék meg. Stockhammer azt mondja, hogy a magyar selyem a legjobb fajok közt az első sorban áll a színárnyalat, a fény, a szálak rugalmassága és szilárdsága tekintetében; s hogy a fonási munkában is nagyot haladt a magyar selyemgyár. Azonban az a külföldi szakember is hangsúlyozza, amit különben a jelentés is kiemel, hogy a most meglévő eperfák száma nem felel meg a magyar selyemipar jelenlegi állapotának sem. A selyemtenyésztés és selyemipar Magyarországon biztosítottak azonban csak akkor lesz tekinthető, ha gróf Széchenyi Istvánnak már egy fél századdal ezelőtt nyilvánított óhaja teljesülésbe megy és a selyemtermelés fejlesztésére elégséges eperfa fölött fogunk rendelkezni. Ennek érdekében minden megtörtént, ami vármegyeyi szabályrendeletek, személyes propaganda stb. útján elérhető; de mindez a célra nézve még távolról sem elégséges.

Az eperfaenyésztést kellő eredménnyel emelni csakis a törvényhozás útján lehet; azon eredmény, melyet eddig elérnünk sikerült, vesztélyeztetve csak akkor nem lesz, — és Magyarországnak önálló selyemipara biztosítva csak akkor leendő, ha a községi faiskolák és az eperfaenyésztés ügye a törvényhozás által mielőbb rendeztetik.

Az intézet (t. i. az orsz. főügyelőség) 10,720 liter eperfamagot és 920,145 még iskolázandó eperfacsemetét osztott ki díjtalanul az országban fönnállása óta. Azonkívül az intézet 2,100 faiskola fölött viseli a főügyeletet és 52 faiskolában tenyészt eperfákat saját költségén. A lefolyt 12 év alatt 772,708 eperfa lett az országban végleges helyre kiültetve. Hogy mezőrendőri állapotaink mellett ezekből hány fa áll még fönn, azt — sajuos — megállapítani nehéz.

Megemlítjük még itt, hogy a jelentéshez csatolt kimutatás szerint Baranyavármegyében 1891-ben 143 község és pusztá, s ezekben 1492 család foglalkozott selyemgubótermeléssel. Termeltetett Baranyában 21.716 kg. és 60 dk. gubó. A termelők összesen 21.202 frt 34 krt kerestek gubóik után; a gyárakban és raktarakban foglalkozók pedig 5551 frt 84 krt kerestek. Összesen 26.754 frt 18 kr. fizettetett ki Baranyában a selyemtermeléssel és iparral foglalkozóknak.

Hát még ha van egy titkos imádó, aki csokorral lepi meg?

És Sabinnak volt, — igaz, nem valami szép fiatal ember, de a csokor szebb volt mint a fiatal ember.

Mindenki, míg fiatal, légvárait elérhetetlen magas tornyok fölé építi. Az ifj a jövőjét, a lány a jövődőlbelijét rajzolja oda.

Ilyen volt Sabine is.

Az első siker túlságázta fantázióját, s az ifjuval mitsem törődve, mintegy megveté annak tiszta szerelmét.

Oh, ha akkor tudott volna sorsának könyvébe tekinteni! . . .

Az első csokor hullatag rózsáit eldobta, könyörtelen indulattal gondolva tán, a fölötté töprengő imádóra.

Eldobta. Önön sorsát dobta el tán . . .

Eldobta az első csokrot, melyet — sohasem követet második . . .

Busan tekint az egykor szép csokor elhervadt maradványára, a költeménykötetbe zárt száraz rózsabimbóra.

HIREK.

— **(Irányi Dániel)** orsz. képviselő a függetlenségi és 48-as párt érdekében gazdag elnöke — mint részvétellel értesülünk — súlyos beteg. Nyiregházáról érkezett távirat szerint Irányi Dániel rokonainál, kiknek látogatására pár nappal azelőtt utazott el, vérhasban súlyos betegen fekszik. A betegség annyira aggasztó fordulatot vett, hogy orvosi tanácskozást kellett tartani Irányi fölött, kinek súlyos betegsége a párt tagjai, valamint legszélesebb körökben a legmélyebb részvételt keltette.

— **(A katonaság köréből.)** Lovag Des Loges Ferencz, 52. gy. ezredbeli őrnagy a föltüvizsgálat alapján mint csapatvizsgálóra képtelen, helyi vizsgálatra alkalmas, saját kérelmére nyugalmába helyeztetett.

— **(Kerékpárosok versenye.)** Az alakulóban lévő „Pécsi Kerékpáros Egylet” versenye meglepően jól sikerült. Vasárnap f. hó 16-án a verseny napján már d. u. 2 órakor élénk képet nyújtott a budai vámház előtti tér, honnan az indulás történetű volt. Nagyszámu és intelligens nézőközönség fogadta a sportegylet katonas rendben kivonuló tagjait, kik közül a versenyzők és bírák a startnál maradtak, míg a többiek a megfutandó pálya mellett a forduló pontig állottak föl, hogy a rendet föntartsák. Az indulási pontot, mely egyszersmind az érkezési pont is volt, fehér szalag és két óriási nemzeti színű zászló jelezte. Három óra előtt Höfler László elnök fölszólitotta a nevezőket, kik számszerint 9-en voltak, hogy készüljenek az indulásra, s miután a versenyszabályokat a pályabíró fölolvasa és a kitűzött díjakat megnevezte, az indítás megtörtént. A versenyzők tekintettel eddigi gyakorlottságukra és gépeik minőségére a következő időrendben hagyták el a startot: Három órakor Philipovits József, Niedermayer Jenő és Walla Ferencz, majd 3 óra 2 p.-kor Horváth Kálmán, 3 ó. 4 p.-kor Piacsek Virgil, 3 ó. 6 p.-kor Seignemartin Lajos, 3 ó. 7 p.-kor Bolgár Tivadar és 3 ó. 8 p.-kor ifj. Bedő Imre és Löwy Lajos következtek. A közönség izgalommal várta a nagy küzdelemmel lefolyt verseny eredményét s már az indítás után kétségessé vált, ami be is következett, hogy az utoljára 7–8 percz előnyt adó versenyzők nem lesznek képesek a nagy térelőnyöket behozni. Három óra 40 perczkor föltűnt már a visszarobogó versenyzők egyike: Horváth Kálmán, ki a célzalagon 3 ó. 42 p. 12 mpkor át is haladt. Horváth győzelme nagy meglepetést okozott, miután őt a versenybírák mint gyenge bicyklistát ismerték, pedig a verseny alatt épp ellenkezőnek bizonyult, s innen magyarázható a 6 percz előny, melyet a handicapereknek már behozniok lehetetlen volt. Ő a megfutandó 14 klmétert 40 p. 12 mp. alatt tette meg, s így az első díjat, az ezüst érmet vitte el. Rövid pár másodperc után erős futással közeledett Bolgár Tivadar, kit Bedővel és Löwyvel jelöltek az első díjra, s áthaladva a célzon, a bírák kimutatása szerint, az utat a legrövidebb idő, vagyis 36 percz 11 mp. alatt tette meg. Daczára azonban a legnagyobb erőfeszítésnek, a Horváthnak kiszabott 5 percnyi túlságos előnyből csak 4 p. 1 mperczet volt képes behozni s így meg kellett elégednie a második — arany melltűből álló — díjjal. Majd Löwy Lajos következett mint harmadik 39 percz alatt, ki szintén igen szép időörövidséget ért el és remek spurtja által tűnt ki, megnyerve a harmadik díjat: ezüst szivarkatárczát. Ifj. Bedő Imre föladata a versenyt, mely — mint értesülünk — tévedésből történt; de őt a klub mindemellett csinos tiszteletdíjjal fogja jutalmazni, miután a hegyi úton fölvezető 7 klméternyi utat a legrövidebb idő, vagyis 19 percz alatt tette meg és így ez a verseny első felének legjobb eredménye. A további eredménye ez:

Niedermayer 42 percz alatt, (negyedik díj), Seignemartin Lajos 42 p. 38 mp. alatt (5-ik díj), Piacsek Virgil 47 p. Walla Ferencz 51 p. 10 mp. és Philipovits Andor 58 p. 12 mp. alatt jöttek be. Az általános eredmény igen szép, s láthatjuk, hogy kerékpárosaink már a külföldön is megállanak a helyet. A verseny után fölvonulás, este pedig bankett volt. Az első ily szépen sikerült kísérlet után remélhetjük, hogy az igyekvő egyletnek még sok versenye lesz s akkor a támogatás a közönség részéről, ily buzgalom mellett, el nem maradhat.

— **(Az első koronák.)** Körmöczbányáról már kikerült a magyar huszkoronások első próbaérme. A pénzügyminiszter ezt a próbaérmet oly kitűnőnek találta, hogy elrendelte a huszkoronások nagyban való verésének azonnali megkezdését. Már ezen a hét folyamán egy millió értékű huszkoronásat fognak Budapestre szállítani. Most már hozzálátnak a nikkel-érme és az ezüstkoronák veréséhez is, úgy, hogy amazok november, emezek pedig december közepén lesznek forgalomba hozhatók. Az új pénzek verésével és forgalomba hozásával is megelöztük tehát az osztrákokat.

— **(A Pécsi Dalárda diszhangversenye.)** Kiválóan érdekes est lesz az, melyen a Pécsi Dalárda a legutóbbi győzelme emlékére diszhangversenyt rendez. Ünnepe lesz ez nemcsak az annyiszor diadalmasan hazatérő daloskörnek, hanem e város közönségének is, melynek kebelében ez a jeles énekél; 30 esztendő óta, s folytonos diadal között viszi szét a város nevét és jó hírét nemcsak az országban, hanem annak határain túl, a külföldre. Ez örömtűnnap föltűnt nem térhet napirendre a város művelt közönsége, ezt nem ignorálhatja a magas lenézés ajkbigyesztésével, mert amit a Pécsi Dalárda fölmutat, azt a hat versenydíjat, köztük azt az öt első díjat, s ezek között különösen a Liszt Ferencz ezüst szobrát, ezt nem mutathatja föl nemcsak az ország egyetlen dalosköre sem, hanem akármelyik német Mäunergesangsverrein sem, pedig majd minden évben ellátogatnak a külföldön sürten rendezni szokott dalversenyekre, melyeken garmadaszám osztogatják a versenydíjakat. A pécsi közönség többé-kevésbé mindig megbécsülte ezt az öt daloskört, s ahogy a hangulat száll a közönség körében, úgy látjuk, ezuttal is méltóan tűnteti ki a Pécsi Dalárdát azzal, hogy tisztességesen megy el a hangversenyére tapsolni a győztes énekesekek. Az estélyt rendező bizottság a következő értesítést adta ki: a „Pécsi Dalárda” a budapesti országos dalversenyen kivívott győzelme alkalmából szombaton, 1892. évi október hó 22-ikén a „Hattyu vendéglő nagytermében diszhangversenyt rendez.

Műsor:

1. „Euryanthe”. Nyitány Webertől Riepl Gáspár karmester ur vezetése mellett előadja az 52. cs. és kir. gyalogezered zenekara.

2. Ébresztő. Poldini Edétől. Az orsz. dalárszövetség által előírt versenydarab. Elődj a „Pécsi Dalárda.”

3. Concert. Opus 54 zongorára zenekar kísérettel szerző Schumann Róbert. Elődj Vész Albert ur. Kíséri az 52. cs. és kir. gyalogezered zenekara. a) Allegro affetuoso, b) Allegro molto, c) Intermezzo, d) Allegro vivace.

4. Fölolvasás. Tartja Sipulus (Rákossy Viktor ur, a „Budapesti Hirlap” belső munkatársa).

5. Fantasia Appassionata. Vieuxtempstől. Hegedű hangverseny. Elődj Riepl Vilmos ur. — Zongorán kíséri Vész Albert ur.

6. Liszt Ferencz-hez. Huber Károlytól. A szabadon választott versenydarab. Elődj a „Pécsi Dalárda.”

7. Finale „Lohengrin”-ből Wagnertől. Előadja az 52. cs. és kir. gyalogezered zenekara.

Helyárak: I. rendű ülőhely 2 frt, — II. rendű ülőhely 1 frt 50 kr., — állóhely 80 kr.

Jegyek előre válthatók Valentin Károly fia könyvkereskedésében. Kezdeté esti 8 órakor.

— **(A kolera.)** Budapest felől megyénk illetve városunk felé talán kevésbé terjed a vasuti vonal, mint a Duna mentén, melynek már majd minden kikötő állomásánál konstataáltak koleraesetet. Mohácson az első koleraeset okt. 10-én fordult elő. A „Szob” nevű vontatógőzösnek Kerber Kelemen nevű fűtője Budapestről jövet a kolera tünetei közt megbetegedvén, Mohácson kiszállították s a már néhány heté az elszigetelten álló Kelemen-féle új házban berendezett járvány-kórházba vitték, hol pénteken délután 5 órakor ázsiai koleraiban meghalt. A hajó öt napig — múlt szombat délig — vesztegár alatt maradt Mohácson a Duna közepén. Fekete lobogó jelezte a vesztegárt. A lakosság közé is már befészkelte magát az ázsiai rém. Német József szentolós csütörtökön este felé rosszul lett s éjjel meghalt. Pénteken reggel kiszállították a hullaházba hol délután Mendl dr. tiszti főorvos Serli Sándor dr. járásorvos és Rüll János községi orvos a megejtett boncolás alapján az ázsiai kolera jelenlétét konstataáltak. Stettner Jánosné gyümölcsárusnő csütörtökön este megbetegedett s szombaton reggel meghalt. Pénteken Zdilár Teréz, szombaton pedig Czecher János betegedtek meg ázsiai koleraiban. Ez utóbbi párnak mulva szintén meghalt. A megbetegedések száma eddig 6, meghalt négy. Ezenkívül „kolera nostras”-ban megbetegedtek Kovács Illés és Czinkovác Joco szentolók. A hatóság nagy gondot fordít a kellő óvintézkedések életbeléptetésére s kiadott rendeleteinek foganatosítására.

— **(A koleras helyről érkező utasokra)** vonatkozólag a belügyminiszter a következő körrendeletet intézte a törvényhatóságokhoz: Kételyek merülvén föl a fertőzött helyről érkező utasokra nézve kiszabott 5 napi egészségügyi megfigyelés kivételének módzatai föl a törvényhatóságokat a következőkről értesitem: Minden fertőzött helyről érkező és illetőleg távozó utas figyelmeztetve van ugyan rendbirság terhe alatt, hogy azon helyen, melyen letelepszik, jelentkezzék, legmegbízhatóbb mégis csak azon eljárás, ha mindenütt a szállásadó is köteleztetik minden hozzá szállt idegennek azonnali bejelentésére. — A fertőzött helyről érkezett utast egy hatósági közeg vagy czélszerűen, legalább első ízben, egy hatósági vagy ezen teendővel megbízott más orvos fölkeresi, és magának az utas egészségi állapotáról meggyőződést szerez. Ezentúl a kiszabott észlelési idő alatt naponként legalább kétszer ugyancsak egy megbízható hatósági közeg ellátogat az utas szállásához és a házbelleknél is tudakozódik a felől, vajjon az utason kolera-gyanus tüneteket (a milyen a hasmenés vagy hányás) nem észleltek-e? Igenlő esetben azonnal orvosi segélyről, illetőleg föltügyeletről gondoskodik, és az elkülönítés, gyógyítás s fertőtlenítés azonnali megtörténte végett az elsőfoku egészségügyi hatóságot is azonnal értesíti. — Az utas, rendkívüli körülményeket leszámítva, melyek ide a kivétel engedélyezése végett följelentendők, az egész idő alatt, míg egészsége zavartalan, szabadon járhat, lakhelyét a hatóságnak tett bejelentés után tetszés szerint változtathatja, sőt első megtelepedési helyét el is hagyhatja, de csak ha új tartózkodási helyét, annak értesíthetése végett, előzőleg tudatja, a hol is az orvosi föltügyelet folytatatik. — Mindenki figyelmeztetendő, hogy e részbeni hamis bemozdások kihágást képeznek és szigoruan büntetendők. — Az első tartózkodási hely az új megtelepedési közeg egészségügyi hatóságát az utas megérkezéséről értesíti, az utast pedig a betegség gyanuja nélkül már kitöltött észlelési idő tartamáról szóló egészségi bizonyítvánnyal ellátja, és ez alkalommal öt újból figyelmezteti, hogy új megtelepedési helyén azonnal jelentkezni és a valóságnak megfelelőleg bevallani köteles, hogy a koleralepte helyről mikor indult el, mely alkalommal a már kiállott orvosi föltügyelet idejéről nyert egészségi bizonyítványt is bemutatni tartozik. A mennyiben az egész határszél mentén és jelenleg Budapest pályaudvarain és hajóállomásain gondoskodva van arról hogy kolera-

gyanus, vagy beteg utas a határon át, illetőleg az országba ne juthasson, sem gyanús és ragályképes tárgyat oda ne vigyen, az utasoknak maguknak fertőtlenítést, a mint ez egyáltalán csak nagyon lerongált és testileg elhanyagolt utasokkal szemben lehetne indokolt a mondottknál fogva a községek részéről szükségesnek nem látszik és ez zaklató alakban meg sem elegendhető. Az ellen azonban nincs kifogásom, ha az utasnak kézi vagy ifeladott uti podgyászát, gyanú alapján a megérkezési helyen orvosilag újból átnézzék és ragálygyanus és netalán nem fertőtlenített holmiját fertőtlenítsék. Elvárom azonban, hogy a hatóságok által kiküldött közegek mindeme vizsgálatoknál a legnagyobb kímélettel és tapintattal fognak eljárni és minden felesleges zaklatástól tartózkodnak.

— **(Gyermek menhely a szigeti külvárosban.)** A budai külvárosban, az Agoston-téri iskolában évek óta fennálló óvintézet mintájára a szigeti külvárosi iskola telkén is fognak óvintézetet fölláttatni. Az épületet 100,150 óvintézetbe járnai köteles gyermek befogadására tervezik.

— **(Hol lesznek közkutak?)** Ez a kérdés érdeklő a külvárosok lakosságát, mely különösen olyan helyeken ahol eddig a Tettyeforrásból táplált kutak adták a vizet, az új vízvezetékek megnyitása óta sok zavarnak van kitéve mivelhogy a régi vezetékek nem adja, az újból pedig a tűzcsapokra alkalmazott csőből kapják a vizet. Ennek pedig sokféle hübnere van s csak amolyan ideiglenes a jellege. A vízvezetési bizottság most már határozott afőlött, hogy hol legyenek a jövőben közkutak. Ezeket olyan helyekre szánták, ahol a szegényebb osztály lakik, mely nem tarthat magánvezetéket. Az egész városban mindössze 39 közkutat hagyomány meg, ezek egy része (20) új szerkezetű lesz, más része a régi marad. Az új szerkezetűek részben dugatylus-részben ejektor-szerkezettel működnek s ezeket akként osztják szét a különböző helyekre, amint a szerkezet előnyei és a talajviszonyok szerint jobban érvényesíthetők. Az ejektor- és dugatylus-szerkezetű kutak közül 20-at álltanak föl a következő helyeken:

1. Az „ökör-kut“ helyére, a Tettye-utcában.
2. A volt Czenger-féle kaszárnyához, a Kálvária utcában.
3. A havihegy felső végén, a régi kut helyére.
4. Az Agoston-téren, alsó-puturla-utca végénél.
5. Az Agoston-utcában, az Erzsébet utca keresztezésénél.
6. Az Agoston-utca keleti végén, a keresztnél.
7. Az Orsolya-, Katalin- és Gründler-utcák találkozásánál.
8. A felsővámház utca közepén, az iskolával szemben.
9. A vasuti állomáshoz vezető ut alsó végén, a bérkocsi állomásra.
10. A felső sétaterén.
11. A Fábör- és Makár-utcák találkozásával.
12. A katonai fogház előtti téren, a régi helyén.
13. A Virág- és Mihály-utcák keresztezésénél.
14. A Balokány- és harangöntő utcák találkozásánál.
15. A tábornok- és Bálics-utcák találkozásánál.
16. A budai főutca- és Márton-utca találkozásánál.
17. A Fehérvári utca keleti végén.
18. A kis-Flórián- és Anna-utcák keresztezésénél.
19. A Széchenyi-téren levő próbakut meghagyandó.
20. A kórház előtti új kut a kórház- és a Vitéz-utcák kereszteréséhez helyezendő át. Vízartóval ellátott kutak lesznek:
21. A budai vásártéren.
22. A szigeti külvárosi vásártéren.
23. Egy új szivattyus kut a Tettyére. A külön forrással bíró régi kutak közül meghagyják s átjavítják a következőket:
24. A balokányi kut.
25. A püspökmalomtól keletre levő kifolyós kut.
26. A kálváriai kifolyós kut.

27. A káptalan-utca sarkán levő kut.
28. A pétrezselyem-kut.
29. A Rókus forrás kutja,
30. A krajezár kaszárnya mellett levő helyet új kut készitendő.
31. A kis Rókus-utcában levő kut. Ezekon kívül meghagyták a következő 8 ásott kutat:
32. A Radnich-utcában.
33. A Xaver-templomnál.
34. A szigeti országot mellett a Gona-féle házban.
35. A Balokány-utcában.
36. A felső-vámház-utcában.
37. A Miklós-utcában.
38. A kaposvári utcában.
39. A nyil-utcában.

Ez utóbbiakat a vízvezetési szerződés szerint fennálló 3 évi jótállási idő után, a mely alatt új kutak fölláttására egyedül vállalkozó van jogositva, a szükséghez képest új szerkezetű kutakkal fogják föleserélni.

— **(Mi lesz a Flórián-kúttal?)** A város vízvezetési bizottsága megállapította a közkutak számát és helyét. Ezek közül kimarad a Flórián-kút, mely a Mária-utca végében kiszélesedő térségen áll, közepén szent Flóriánnak, a város egyik patronusának szobrával, a hova évenként eljár a fogadalmi körmenet. Mivel azonban a város közönségét e szoborhoz kegyeletes fogadalom köti, úgy segitenek a dolgon, hogy az öreg Flórián-szobor alól kiszedik a kútát s e helyett megfelelő piedestalt raknak alá, hogy a szobor tovább is azon a helyen álljon. Hát ha már ennyire vagyunk, nem lenne jó a helyett a sokszor reuovált, nem valami tartós kőből faragott, s nem is műizléssel készült szobor helyett az esztétikának jobban megfelelő, tehát a kegyeletes szándékhoz is méltóbb és illebb új szobrot emelni? Avagy talán nem akadna-e jövedvő adakozó műmecenás, aki a mai igényeknek megfelelő művészibb kiviteit szobrot készitettne el szent Flóriánnak a város részére?

— **(A városi közkórház kibővítése.)** A közigazgatási bizottság kimondotta, hogy a városi közkórház a mai betegforgalom nagyságához, valamint egyéb humanisztikus igényekhez mérten kibővitendő. A kiépítés a betegszent terv és költségvetés értelmében 150,000 forintba fog kerülni. A bővített kórházban, elkülönített helyiségek lesznek olyan betegek részére, kik a közös teremben nem gyógykezelhetők, s ezenkívül az elmebetegek részére is külön osztályt álltanak föl, aminek eddig nagyon érezhető hiányával volt a közkórház.

— **(Tízet nem akasztották föl.)** Nemrég leirtuk azt a regényes mesét, melyet asszonyi nyelvek terjesztettek a városban Titz Károly (mi Mihálynak irtuk) pécsi emberről, akivel a bír terjesztők rémgylkosságot követettek el s aztán kegyelem nélkül fölakasztották. Mi már akkor is megjegyeztük, hogy a bír valóságáért nem állunk jót. A hirt most maga Titz czáfolja meg egy New-Jorkból Pécsre Habelnéhez írott levelében, melyben elmondja, hogy nincs szándékában meghalni s ez egyáltalán a legutolsó gondját képezi. Felesége, ki itt is születésű volt, New-Jorkban az angol születésű — képzőműintézetben is kinyerte az oklevelet s amint ilyen működik jó sikerrel.

— **(A magyar orvosok és természetvizsgálók)** vándorgyűlésének állandó központi választmánya az 1894-iki pécsi vándorgyűlés tisztikarát következőképen alakította meg: elnök Dulánszky Nándor püspök, társelnök Kardos Kálmán, alelnökök Aidinger János, Erreth Lajos dr., Inczedy Dénes, titkárok: Ágh Timót, dr. Dischka Győző, Johann Béla dr., Kiss József.

— **(A gyümölcskiállítás)** a pécsbaranyai kertészeti egyesület által jutalmazott kiállítások — diszokmányaikat Ziegler Tivadar egyesületi jegyzőnél, a városházán átvehetik. Együttal fölhívjuk a kiállító közönség figyelmét Zelesny Károly udvari fényképésznek a gyümölcskiállításról eszközölt remek fölvételére mely fénykép a kiállítás örökös emléke gyanánt nevezett fényképésznel megszerezhető.

— **(Kolerás jelenet.)** Belesargultak az arczok, a gyöngébb idegzetűek reszkettek, senki sem mert az utcán a jajgató gyerekek közeledni, aki kegyetlenül és szivszaggatóan visított: Jaj, jaj, jaj, kolerás vagyok. S levetén magát a földre, vészettül kezdett rugdalózni

és ama bizonyos testrészekhez kapkodni, ahol a kolerás tünetek legelsőbbben meguyilvánulnak.

Egész csapat ember rémtüldözött köröskörül. Rendőrt, rendőrt! kiáltottak. Végre többen bátorságot vettek maguknak, a fiu elé közeledtek. Némelyek szaladtak az utcán végig, hirtelve, hogy itt a kolera.

Mikor teljes volt a ribilió és a kölyök észre vette, hogy feléje közelednek: fölgrótt, a nyakába vette a lábát és vad futásnak eredve röhögve kiabált vissza a megijesztett emberekre: — Gyűjjenek utánam!

De a mint vágatott, megjárta az ipse, a sarkon elkapta a gallérját egy felizgatott ur és alaposan kiporolta ama bizonyos legérzékenyebb részéből — a kolerát.

— **(A fogyasztási és italadók bérbeadása.)** A pécsi kir. pénzügyigazgatóság értesítette Siklós városát, hogy mivel vele megegyezni nem tudott, az italmérési és fogyasztási jogokat egy évre 34.675 frt 97 krért bérbe adja. Ugyanekkor Mohács elöljáróságát is értesítette, hogy az italmérési és fogyasztási adók bérbeadása végett 63,115 frt 48 és fél kr. kikiáltási árral folyó hó 27 ére árverést tűz ki. Az elöljáróság bejelentette azt a képviselő-testületnek, mely tekintettel arra, hogy a pénzügyigazgatóság a megváltási tárgyaláskor fölhözött, túlzott számításu adatai szerint is csak 52000 frt adóösszeget tudott kihozni, most számítási hiba folytán (ilyen is lehet a pécsi pénzügyigazgatóságnál?) mégis 63,115 frt 48 és fél kr. kikiáltási árral hirdet árverést — egyhangulag elhatározta, hogy kérvényt intéz a pénzügyminiszterhez, melyben a pécsi pénzügyigazgatóság törvénytelen eljárását bizonyító tényállás alapján a kitűzött árverés fölfüggesztését, s az eredeti adatok alapján új tárgyalási eljárás elrendelését kéri. A mohácsi képviselő-testület azt is elhatározta, hogy országgyűlési képviselő-jét fölkéri, hogy a pécsi pénzügyigazgatóság eljárását az országgyűlésen interpelláció tárgyává tegye.

— **(Betiltott vásár.)** Varmegyénk alispánja a folyó hó 20-án Német-Bolyban tartandó országos vásárt a Mohácson föllépett kolera tovább terjedésének megakadályozása végett eltiltotta.

— **Nyugdíjazott körjegyzők.)** Neumayer Miklós, dályoki körjegyző 31, és Fischer Lajos, püspökbgádi körjegyző, 45 évi szolgálat után (melyből 14 évet Helesfán töltött) saját kérelmükre nyugdíjaztattak.

— **(A nazarenus honvéd.)** Szerdán a siklói honvédelenzési szemlénél a főhadnagy sorba állitva a közöshadseregéből a honvédséghez átlépő tartalékosokat, meg akarta őket eskettetni, mire Böröcz tartalékos a sorból kilépve kijelentette, hogy ő nem eskszik, mert tiltja a vallása. A főhadnagy e fura vallás után kérdezősködve megtudta a tartalékosától, hogy ő „igaz hitű“ a körjegyzőtől pedig, hogy nazarenus. A főhadnagy tovább azt kérdezte, hogy, midőn a közös hadseregnél eskettették föl, nem volt nazarenus? mire a tartalékos azt felelte: nem. Erre azután a főhadnagy átadta a szolgabírónak, hogy avassák be alaposan az igaz nazarenus vallás titkaiba; amiért is a szolgabíróság börtönének homályába dugták, ahol az atyafi, midőn délután megkérdezték, hogy nem gondolta-e meg magát, azt felelte, hogy 30 esztendeig is elül ott, de esküt még sem tesz, ha csak nem hoznak neki nazarenus papot, ki az esküt előmondja.

— **(Szőlészeti és borászati fölsőbb tanfolyam.)** A földmívelésügyi minisztériumnak Budapesten ez év december 1-től kezdődőleg egy évre terjedő szőlészeti és borászati fölsőbb tanfolyamán elméletileg és gyakorlatilag nyernek kiképeztetést a hallgatók. Szegényebb sorsu és kitűnő bizonyítványokkal rendelkező egyéneknek (10 nek) ösztöndíjak rendszerezitettek; egyenkint 600 frttal. A tanfolyamra való fölvételnél a kellekek a következők: a magyar-óvári gazdasági akadémiától vagy valamelyik hazai gazdasági tanintézetből végbizonyítvány, továbbá egészségi bizonyítvány. A folyamodvány ez év november hó 5 ig azon gazdasági tanintézet igazgatóságához (a földmívelésügyi minisztériumhoz czimezve) nyujtandó be, a melytől az illető a végbizonyítványt nyerte.

— **(A tanítók nyugdíja.)** Az orsz. tanítói nyugdíj kötelekébe tartozó tanítók nyugdíjilletményeit a közoktatási miniszter már megállapította, sőt a járulékokat ez illetmények után

országszerte be is szedeti. Több oldalról merült a panasz, hogy a járulékokat nem a bevallott s az iskolai hatóság által is igazolt fizetések, hanem sokkal csekélyebb összeg után szedeti be a minisztérium. Sok tanító, a ki 600 frt fizetést mutatott ki, csak 350, a ki 700 at, csak 400 ra lett fölvéve a nyugdíjba. Az országos bizottság megbízásából Somlyay József biz. al-elnök járt ez ügyben a minisztériumnál s itt azt a fölvilágosítást nyerte, hogy a nyugdíj-illeték a beszámítható „tanítói“ fizetéshez méltán állapított meg, a mint azt a törvény világosan rendeli is. A kántori illetékek a nyugdíjba be nem számítatnak s mivel a legtöbb kántortanító javadalmánál nem volt külön föltüntetve a tanítói, külön a kántori fizetés, a minisztérium a nyugdíj-illetéket ezeknél akként állapította meg, hogy a készpénz-fizetést, a mennyiben ez hitelesen ki lett mutatva, tanítói fizetésnek vette, a földillemények s egyéb természetbeli járulékok értékét azonban két részre osztotta, felét a tanítói, felét pedig a kántori fizetéshez csatolta. A mennyiben az eljárás nem volna teljesen korrekt, a minisztérium módot fog nyújtani a tanítóknak, hogy bevallásaikat kijavíthassák. Ez irányban utasítást is adott már ki a minisztérium a megyei tanfőnököknek.

— (A somogyvármegyei közművelődési egyesület) okt. hó 10-én tartotta meg alakuló gyűlést Tallian Béla főispán elnöklése alatt, aki bejelentette, hogy a belügyminiszter az egyesület alapszabályait jóváhagyta. A tisztikar következőképen alakult meg: elnök: Tallian Gyula, alispán; másodelnök: Ujváry Ferencz, apát; alelnökök: Makfalvy Géza és Gaál Gyula; az állandó választmányba 50 tagot választottak be. Az ideiglenes pénztárnok jelentése szerint van az egyesületnek készpénzben és takaréktári betétben 4215 frt 61 kr. vagyona. Az egyesület tagjainak száma 537, ezek közül alapító tag 1000 frttal 1 100 frttal 37, rendes tag 210, gyámolító tag 278, partolótag 11.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Kritika a Hulló levelek-ről.** Az Élet szépirodalmi folyóirat a Várady Ferencz Hulló levelek című verseskötetéről írva azt mondja, hogy Várady azok közé a poéták közé tartozik, a kik igazán éreznek. Versein meglátszik a rutin, a könnyű, gyakran jőzamatu verselés és nyelv. Mindig változatos és eleven. Itt ott van egy-egy sikerült képe, jelzője, fordulata. Hébe hóba melegség kap meg soraiból; szóval, ha nem is nagy, de kedves tehetség benyomását teszi.

TANÜGY.

A baranyavár-vidéki tanítóegyesület f. hó 13-án tartotta B. Monostoron evi rendes közgyűlését, szép számmal megjelent tagok és vendégek jelenlétében. Strobl Ferencz elnök a kartársi zeretetről és az egyleti összejáratás előnyeiről tartott lelkes megnyitó beszédet, melyet a közgyűlés zajosan megélt. A pótló tisztújításon alelnökké: Skerletz Lajos brajdatföldi-, pénztárnokká: Veininger Kálmán karancsi-, könyvtárnokká: Bingold János szt.-istváni, II-od jegyzővé Futima Károly dárdai tanítókat választották meg. Ezután Bingold János tanító tartott előadást a német-tanulmányú iskolák megmagyarosításáról, mely élénk eszmecsérét keltett; az előadónak szép munkájaért jegyzőkönyvi elismerés jutott. A tárgysorozat főpontját a kántortanítóknak a nyugdíjazás körül szenvedett sérelme képezte, mely abban áll, hogy a legtöbb kántortanító jövedelmének felét a nyugdíjbizottság egyszerűen stolaris (kántori) jövedelemnek számította, mely a nyugdíjba be nem számítható. Ezen ügy rendkívül élénk vitát keltett; végre is Fischer József baranyavári tanító indítványát fogadták el, mely szerint a közgyűlés, tekiutve azon körülményt, miszerint megyénkben a stolaris jövedelem a legjobb kántortanítói állománál sem igen haladja meg az 50 frtot, memorandum alakjában tárja föl sérelmeit a valóság és közoktatásügyi miniszternél kérve őt eme sérelem megszüntetésére. A memorandum megszerkesztésével Strobl Ferencz elnököt bízták meg. (E memorandumra már előre is a felelet lapunk újdonsági rovataiban, „Kántortanítók nyugdíja“ cím alatt. A szerk.) A tagdíjakat a jövő évtől 1 (egy) koronában állapították meg. A jövő tavaszi gyűlést Viltanyban fogják megtartani.

VEGYESEK.

— **Egy népszerű.** A „Moll-féle francia borszesz és só“ által a betegeknek egy épp oly gyógyhatásu, mint olesó szer nyújtatik köszvényes és csúzos bántalmaknál, sebeknél és daganatoknál. Egy üveg ára utasítással együtt 90 kr. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll-féle készítmény kérendő az ö gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

„Tiéd vagyok.“

— A szini életből. —

Kedves Ilonkám!

A lapokból olvastam, hogy Aradra szerződöttél. Miskolcra Aradra menve Budapestet érintened kell. Áldom annak az újságírónak a kezét, ki által megtudtam hollétedet. E sorok tanuim, hogy el nem enyésztem. Élek, és pedig boldogan, s kérlek el ne kerülj — jöjj! és látogass meg — hön vár nyitrai barátod R.... Irma.

* * *

Nem tagadom, e levél majdnem lázassá tett. Irmáért már imádkoztam is. Holtnak hittem, mert hat év előtt irt elbucuzó levele följegesített ezt bennem.

Márczius 30-án már Budapesten Irmáék lakásába nyitottam. A 17 éves kis naiva, a szelid arczu, szép kék szemű, kis bimbó, kit utolszor láttam, élénk, kissé megtestesedett, tüzes szemű menyecske lett. A viszontlátást leírni nem is tudnám; azt csak látni kellett volna. A háztája elárulta, hogy itt jómód és teljes kényelem uralkodik. Őt szoba diszes butorzattal a föuton. Minden arra vall, hogy az én Irmám, legalább anyagilag, boldog, — anyailag pedig annyiban, mert két apró angyal — Gyula és Őrszke képezik a legerősebb láncszemeket a családi boldogsághoz.

— Irmám! hogyan jutottál ide? — ez volt az első kérdésem.

— Emlékszel, nemde, Nyitra arra a Sylvester-estére, midőn az egész szintársulat színejava nálatok volt?

— Emlékszem.

— Ez volt fordulópontja életemnek — éppen mint az éjféli az évnek. Eltemeti a voltat és ébred az új évre.

— Ugy látom fájdalmasan érint a visszaemlékezés; mert könnyeid ezt árulják el.

— Tagadhatlan — folytatá hévvel — kivált most, midőn ama szomorú estély egyik mellettem ülő és örökké csevegő, akkor még kurta szoknyás alakja, előtem van, minden élénken eszembe jut.

— Élénk czélzás, mondhatom.

— Hogy ne, hisz itt vagy most előtttem, mindent vissza varázsoltan látok akkori életemből. Eszembe jutnak szinpadi dicsőségeim, az a sok bókoló udvarló, a kik körülvettek, tudván, hogy egyedül állok a világban, senkim sincs. A 17 éves eszemben pedig nem bíztak, hogy „csitt“-et parancsoljon a fiatal, könnyű vérnek. Éjjeli zene, csokor, rózsás levelek, pénz, ékszer, tolakodás, éles kritika, dicséret, — mind ostromeszközök voltak az erény megtörésére. Eszembe jut ama szomorú Sylvester-est, midőn kedves atyád vidor házi gazda tisztjében, vig poharak közt fölvilanyozta az egész társaságot: akkor toppant a szobába a távirathordó és adta át a kántortanító tavisatát, ki szülőhelyemre azonnal temetésre hív, mert anyám szélhűdésben meghalt.

— Erre emlékszem. Te azután az estélyről rögtön távoztál és másnap elutaztál.

— Igen. Atyádtól négy napi szabadságot kaptam. Ez az út vezetett e helyre, a hol most, és ami vagyok. Hallgasd miként.

Sírva mentem a vonathoz, könyvek között ültem szerény harmadosztályú helyemre.

Délután egy órakor az érsekújvári étkező állomáson bementem egy adag meleg levest enni. Szemben velem az asztalnál ült egy nagy termetű, élete javában levő, elegáns külsejű férfi. Az én kisírt szemem és bánatos arcom vagy nagyon, vagy éppen nem tetszett neki; mert monoklijával szüntelenül üldözött. Csakhamar fizettem, és hogy a tolakodásaitól szabaduljak, vissza mentem a vasuti kocsiba.

Az ablakon kinézve látom, hogy a kalauzal bizalmasan beszél.

A kalauz az én osztályajtómat nyitja; a magas kiállhatatlan úr pedig szembe ül velem. Még két férfi ült a kocsiban. A belépő kalauz morog nekik valamit és azok elhagyják a kocsit. Az ajtó becsapódik, a vonat elindul és mi ketten együtt maradunk.

Remegtem félelmemben. A kalauz után kiáltok, hogy nem maradok egyedül; de az süket maradt.

E kiáltásom éppen ürügy volt a monoklisnak. Megszólt.

— Kisasszony! talán fél tőlem? pedig én éppen védelmére szálltam e kocsiba. Nekem az érdeklődésemet fölkelte és tudom, hogy bármi okból, de keserűség tölti el szíved. Mi pedig, uri emberek, mintegy fölhevültünk akkor, ha ilyen alkalom adta pártfogásunkat fölajánlhatjuk, főleg ily bimbócskának, mint kegyed.

És e szavai után arcomat akarta megcsipni. Én haragosan a kezére ütöttem, egy dühös pillantást vetettem reá és szólanul elfordultam.

— Nagyszerű! kérem, nagyon kérem, drága kisasszony, lövelje reám még egyszer tündöklő szeméinek haragos villámain. Oh! de fűnséges így — — —

Már majdnem sirni kezdtem e szemtelenség miatt.

Erre hafart nem ismerő tolakodással odavetette magát mellém.

Én hirtelen az ajtó fogantyújához nyultam, hogy kinyissam és kiugorjam.

E pillanatban hevesen átkarolt:

— Csak nem akar kiugrani? — szólt hevesen és magához szorított.

— De kiugrom rögtön, ha helyére nem ül és el nem ereszt.

Megtette szó nélkül. Én elgondoltam: mennyire védtelen egy leány egyedül és keservesen kezdtem sirni.

Jó darabig mereven és igazi részvétellel nézett reám üldözöm, — csak akkor szólalt meg, midőn az első állomáson zörögtem a kalauznak, hogy ajtót nyisson, mert más kocsiba akarok átszállani.

— Mit akar, drága kisasszony! Tudom át akar szállni más kocsiba, mert nem érzi magát biztonságban körömben. Ne féljen Nagysád! (már így kezdte) szavamot adom rá: kifogástalanul fogom magamat viselni, sőt megvédem mindenkitől.

Visszatültem helyemre; mert szavai igazaknak és biztatónak hangzottak.

Pesten vagyunk. A vonat megáll. Én ennyit mondtam neki bucsuzóul:

— Isten önnel!

Ezután áthajtottam gyorsan a déli vasúthoz. Jegyet váltottam a fél nyolcz órai vonat-hoz. Üldözöm nyomomban van és jegyet kér, szintén Cs...ra. Most már remegni kezdtem.

Csengetnek. Be kell szállni. Hirtelen egy női kupéba vetem magamat.

Haza érkeztem. A vonathoz senki sem vár. Leírhatatlan fájdalom fogott el?

Nem láttam senkit, nem hallottam semmit, kínzó fájdalommal rohantam a város felé.

A városhoz közeledve, haragszót hallok. Istenem, ha későn érkeztem?!

A gyalogut a városba a temetőn visz keresztül. Egy friss sír mellett haladok el szivdobogva. Ah, ez tőres még! talán édes anyám nyugóhelye? talán még nem késtem el.

Most a kocsútra tértem. A város szélső utcájából keresztet, utána halotti kíséretet pillantok meg.

Mint az örült futottam egyenesen a menet elé... Anyám temetési kísérete volt.

Keblemet mintha ezer kígyó marcangolta volna, a fejem kábult lett, és én örjögő kinok rohantam a koporsóhoz... Többé aztán miről sem tudok. Elájultam. Anyámat eltemették; én pedig a kántorék lakásában — üldözöm karjaiban jöttem eszméltre.

Szemeimet fölnyitva először is az ő karjai közt éreztem magamat, kitől remegtem, — és most úgy tetszett nekem, hogy ő remeg és forrón magához szorít, ezt sűgva: „Enyém vagy szerelmem örökre; nem hagylak el soha. Mondd, oh mondd, hogy te is enyém lész!”

És én önkénytelenül rebegtem e szót: „Tiéd vagyok!”

Üldözöm, ki a vonatról kiszállva lépten nyomon követett, azonnal fölfogta helyzetemet. A temetési kíséret, kántorék, mind azt hitték, hogy hozzám tartozik. Anyám koporsójánál láttam. Az ő karjaiba estem, az ő karjai hoztak a kántorékhoz; az ő karjaiban eszméltem föl. Jegyesemnek mutatta be magát az egész falubeliek előtt, mi engem is oly zavarba hozott, hogy senki előtt sem mertem megczáfolni. Segített rendbe hozni az ügyemet; és én sietni akartam vissza hozzátok, hogy a négy napi szabadságot túl ne lépjem.

Kísérom azonban másképp gondolkozott.

Elmondta, hogy ő, ki eddig egyebet sem tett, mint atyjától reá maradt nagy vagyonát agarakra, lovakra, puskára, meg szép asszonyokra költötte; ki előtt már nincs semmi szép, nemes; mert azt tapasztalta eddig, hogy pénzzel mindent meg lehet szerezni: most mit nem adna azért, ha a szerelem után való prózai vágyai a szív melegének szolgálatában állának és az édes családi örömeik váltanak föl a pezsgő tivornyákat.

Ezt ő eddig nem tudta elérni soha, csak most érezte először, midőn a vonaton oly erélyes ellentállásra talált nálam az ő kezdetben érzéki vágya. Az a rendreutasítás fölnyitotta a szemét, de a szívét is.

Ez az ember elmondta, hogy nagyon gazdag volt, — most annyi vagyona van még, hogy megjavulva tisztességesen megélehet.

Mindenre kért: ne menjek vissza a színészethez. Nem azért, mert ott talán nem várna reám szerencse, — hanem azért, hogy mentsem meg őt az életnek, tegyem meg őt ismét a társadalom hasznos tagjának; mert értem mindenre kész. Lesz belőle jó gazda, otthon ülő jó férj, csak ne hagyjam el, — menjek vele egyenesen jószágára, ott egészen tisztelten, menten minden bajtól, vonuljak külön lakosztályomba addig, míg az oltárhoz vezet és a pap reánk adja áldását. Ellenben — él úgy, mint eddig, aztán — aztán egy golyó és véget vet életének.

És ezt oly bensőséggel, oly igazán mondta, hogy hittem neki; s hozzá járult még a most bekövetkezett elhagyatottságom. Határozottam. Atyádnak levelet írtam Pestről, hogy a színészet-ről lemondtam; aztán pedig elutaztam Trencsén-megyébe, most már pártfogó jószágára.

Ősei nagy urak lehettek és gazdagok; de ő már csak az egykori ispáni lakban húzódott meg, mert a kastélyból szeszgyár lett, s a még

megmaradt 60 hold földcskéből állt az egész gazdasága.

Két hét múlva én lettem az asszony a háznál. Kezdetben sehogy sem fért a fejembe az a nagy háztartás azzal a kis birtokkal; míg aztán azt is megtudtam, hogy emellett 7000 frt adóssága is van.

Többé nem volt nyugtom Munkára serkentetem férjemet.

Tanácsom, kérésem, akaratom használt.

Egy biztosító intézetnél, Sz.....-n kapott alkalmazást, három teljes hóig ingyen, aztán 1000 frt fizetéssel. Most már 3400 forint fizetése van férjemnek. Azóta kifizettük összes adósságainkat, csinos házat, gyönyörű kertet vettünk.

Igy lettem én asszony nyá, férjemet pedig így tettem emberré.

* * *

E szóra belép egy hatalmas, atléta külsejű, 35 éves uri ember, Irma fölugrik, bemutatja:

— Férjem

Engem pedig férjének:

— Ez a várva várt —

Bogyó Ilonka.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Öreg ujságot olvasó. A (H.) jelű vezércikkeket a szerkesztő írja; de a jel nélkülieket is csak ő írja legtöbbször. A kettő között t. i. némi különbség van. A jel nélküli helyi érdeklő vagy politikai tartalmú cikkek a lap nevében szólnak, vagyis jobban mondva azon párt, a közönség azon zöme nevében, mely a lappal egy irányu nézeteket vall. A jellel ellátott cikkekben az ró saját nézeteit, sokszor az iránytól némileg eltérő véleményét teszi közzé, amely nem mindig identifikálható a párt vagy a közönség véleményével, sokszor annál kevésbé, mert épp a pártot vagy közönséget aposztrofálja.

Egy Pécsről utazó. Már micsoda fölösleges fölajdulás ez az ellen, hogy őt — ki Pécsről, tehát nem kolerás helyről ment Szegedre — ott Szegeden dezinficiálták? Higyje el, hogy jól tették. Az emberek s a hatóságok nem lehetnek eléggé elővigyázók; s inkább őt senek nyakon karbólal száz koleramentes ártatlan utast, semhogy egyet is beereszsenek, aki hozza a veszedelmet.

V. P. Mindenek előtt ismételjük — isten tudja hányadszor, — hogy névtelenül beküldött cikket nem közlünk. A cikk megjelenhetik névtelenül is vagy álnévvel, de minden hozzánk érkező cikk beküldőjének nevét nekünk tudnunk kell. Azután meg nem gondolja, hogy az a tárczabefejezés, melyet ő is használ, hogy t. i. az egész mese álom volt s őt a végén egy útés fölébresztette: kissé ócska? Ez a fordulat csak abban a tárczában volt szellemes és új, amelyben először fejezte be a mesét. Hiteles kutatóink a középkorig vezetik vissza annak a fordulatnak az eredetét; sőt vannak megátkozott tudósok, akik a mythológiában is akadtak nyomaira ilyenféle szellemes történetbefejezéseknek.

K. K. Türelem.

H a p a x. Teljes mértékben rokonszenvezünk a „Pax” társasággal. A fiataliságnak ilyenféle mozgalmát mindig örömmel láttuk és támogatjuk.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1892. évi október hó 15-ik tartott hativásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buzza	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
Kétezeres	új	7	—	6	—	80
	ó	6	—	20	—	6
Köz	új	5	—	90	—	5
	ó	—	—	—	—	—
A	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	5	—	40	—	—
Zab	új	4	—	70	—	—
	ó	—	—	—	—	—
Repeze	őszi	—	—	—	—	—
	tavaszi	5	—	10	—	5
Bükköny	új	—	—	—	—	—
	széna	—	—	—	—	—
Körömvíz	ó	4	—	80	—	—
	új	4	—	—	—	—
Széna	ó	2	—	20	—	2
	új	—	—	—	—	—
Szalma	ó	1	—	70	—	1
	új	—	—	—	—	—

Kínalat: nagy (mintegy 250 gabonakocsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS

H i r d e t é s e k :

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

MÁJOLAJ

Maager Vilmostól

Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlati és rendeltetik mindama esetben, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III. 3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,

III. 3. Heumarkt 3.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

Árverési hirdetmény.

Luzsok községben, a község által kibérelt

ítalmérési jog

(a fogyasztási adóval együtt) a következő három évre folyó év november 6-án d. u. 1 órakor lesz kiadva a bíró házában árverés útján. A kikiáltási ár 440 frt. A feltételek részletesebben a községi bírónál tudhatók meg. Ovadék is kívántatik legalább 100 frt.

N. Biró József

bíró.

873. sz.
v. 1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Pécsi kir. törvszékeknek 6987/1892. és Tamási-i kir. jbiróság 3398/1892. számú végzése által Mágocs vidéki takarékpénztár javára Bekes István, N. Kováts Mihály, Szabó György és Szijartó Mihály ellen 135 frt tőke, ennek 1892. év márczius hó 8. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 58 forint 98 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felülfoglalt és 502 frtra becsült 2 ló és gabona terményekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak, figyelmeztetéssel az 1881. évi LX. t. cz. 67. §-ára.

Mely árverésnek a tamási i kir. jbirósági 4790/1892. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis **Döbröközön alperesek lakásánál** leendő eszközlésére **1892 ik év október hó 28 ik napjának délelőtt 11 órája** határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttnék vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetmények a bíróság tabláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Tamási 1892. év október hó 7 dik napján.

Borsitzky Béla

kir. bírósági végrehajtó.

Hat aranyérem, díszkereszt és díszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya,

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség:

a * * * * COGNAC,

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból, idegen anyagok hozzávegyítése nélkül, francia mód szerint készül s ezért

járványos betegségeknel, így kolera ellen

övszerűl sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza féle cognacgyár igazgatósága:

Budapest, VI. külső vácsi-út 23.

Páris, Lipese, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: Gróf Esterházy Géza.

Szakértői vélemény: A forgalomban levő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.

TAIZS JÓZSEF Pécsen,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papírkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyütő, perforozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdíszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatványraktárából

papí, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPÍRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkban, íróollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Pécsi kir. törvényszéknek 5849./1892. és Tamási i. kir. jbiróság 2861./1892. számú végzése által Mágocs vidéki takarékpénztár javára Bekes István, Herke Ferencz, Szijártó Miklós és N. Kováts Mihály ellen 125 frt tőke, ennek 1892. év február hó 12. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 46 forint 83 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 581 frtra becsült árpa, buza, és rozs gabona terményekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak, figyelemzetéssel az 1881. évi LX. t.-cz. 67. §-ára.

Mely árverésnek a Jamasi i. kir. jbirósági 4789/1842. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis **Döbröközön alperesek lakásánál** leendő eszközésére **1892. év október hó 28-ik napjának d. e. 11 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírott kiküldöttnek vagy írásban, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetmények a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Tamási 1892. év október hó 7-ik napján.

Borsitzky Béla
kir. bírósági végrehajtó.

Ház eladás.

Pécsett, siklósi-utca 28. sz.

ház

jutányos áron eladó, vagy az egész ház bérbe adandó. Bővebbet a háztulajdonosnál siklósi-utca 9. szám.

Az országban az egyedüli világ-színház.

Termézzettani, mechanikai műszínház.
Kiss Adolf igazgatása alatt.

A buzatéren

nagy előadás tartatik.

MŰSOR:

1. Nagy regényes körutazás a föld körül 12 képben, és pedig: a hamburgi kikötő, hajótörés Hamburg és New York között, életveszélyes vadászat jegesmedvékre az északi sark-tengeren, a keleti fok. Japán, Melbourne, Brazília őserdeje, Betlehem, a piramisok és sphyxokolosok, homokfergeteg Saharán, Róma, Nápoly.

2. Az indiai kötél-tánczos mutatványai és szolgálja.

3. Egyiptomi Alexandria bombázatása angolok által tengeren és szárazon.

4. Tizenöt perc falun. Svédországi csendélet.

5. Mithologiai tündérszínház. A tavasz ébredése Flóra kertjében.

6. A közkedveltségű Dioprama (ködképek). Világ- és természeti tükör, karrikaturák, szín- és vonaljátékok.

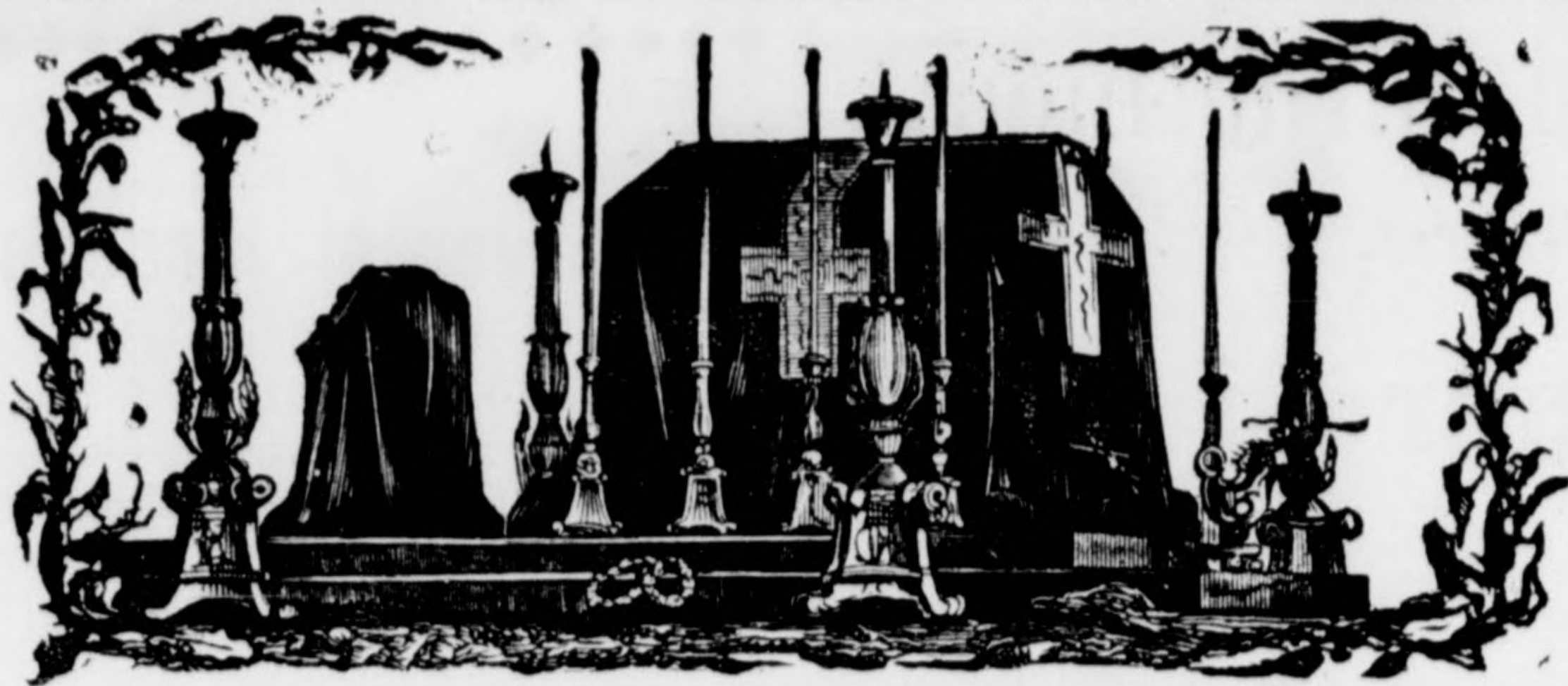
A szünet alatt saját zenekarom játszik.

Helyárak: Zártszék 50 kr. I. hely 40 kr. II. hely 30 kr. Karzat 20 kr. Gyermeknek 10 éven alul szülők kíséretében fél ár.

Kezdeté fél 8 órakor.

Előadás minden nap. — A színház vízhatlan ponnyával van fődve.

Vasár- és ünnepnapokon két előadás d. u. 4 és este fél 8 órakor.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Fischer Simon, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch M.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönfélébb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-táraiban.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“ -et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnutschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno-zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csusz és a meghülés egyéb következményeinél legismeretesb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kittűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Tavaszi gyógyítás

Nyári gyógyítás

Őszi gyógyítás

Téli gyógyítás

Legjobb bedörzsölő-szer

köszvény

csusz

és minden

meghülési betegségek ellen.

Raktár Pécsett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.